

Římský klub: Jak se klimatická hysterie využívá k vytvoření globálního vládnutí

- CZ24 News | 24. května 2023

Klimatická agenda v té podobě jak ji dnes známe, je prezentována přesně podle starých plánů Římského klubu. A jak všichni víme, tak tento spolek měl vždy jako zásadní téma depopulaci, které míní docílit právě přes politiku založenou na klimaalarmismu.

Na počátku 70. let se Spojené státy a velká část západního světa propadly do stagflační ekonomické krize. Poválečný boom v Evropě náhle skončil, zatímco ceny amerických komodit (zejména ropy/benzinu) raketově rostly až do let 1981-1982, kdy Federální rezervní systém zvýšil úrokové sazby na přibližně 20 %, což vyvolalo záměrný propad z recese.

Zajímavé je, že MMF vytvořil systém SDR v roce 1969, těsně předtím, než byl zrušen zlatý standard (stejný SDR, který MMF plánuje použít jako základ pro globální mechanismus digitální měny). A Světové ekonomické fórum bylo založeno v roce 1971.

Toto období je ve filmech často vykreslováno jako šťastná éra diskotéky, drog, hippies a rock'n'rollu, ale ve skutečnosti byl počátek sedmdesátých let počátkem stávajícího konce Západu.

V té době Organizace spojených národů a s ní spojené globalistické skupiny u kulatého stolu tvrdě pracovaly na vytvoření plánu, jak přesvědčit obyvatelstvo, aby přijalo globální centralizaci moci. Jejich cíle byly poměrně jednoznačné.

Chtěli:

- Důvod pro státní kontrolu populace.
- Sílu pro omezení průmyslu.
- Sílu řídit výrobu energie a diktovat zdroje energie.
- Sílu kontrolovat nebo omezovat produkci potravin a zemědělství.
- Později definovaná schopnost řídit život jednotlivce ve jménu „většího dobra“.
- Socializovanou společnost, ve které je opuštěno individuální právo na vlastnictví.
- Jeden světový ekonomický systém, který by řídili.
- Systém jedné světové měny.
- Jednu světovou vládu ovládající několik samostatných regionů.

Jeden z nejvíce odhalujících citátů na pořadu jednání pocházel od náměstka ministra zahraničí Clintonovy administrativy Strobe Talbota, který řekl časopisu Time: „V příštím století budou národy, jak je známe, zastaralé:

„V příštím století budou národy, jak je známe, zastaralé; všechny státy budou uznávat jedinou globální autoritu... Takže národní suverenita nakonec nebyla tak skvělá myšlenka.“

A zde je citát člena globalistické Rady pro zahraniční vztahy Richarda Gardnera z článku v časopise

Foreign Affairs z roku 1974 nazvaného „The Hard Road to World Order“:

Stručně řečeno, „Dům světového řádu“ bude muset být postaven zdola nahoru, nikoli shora dolů. Bude to vypadat jako jeden velký „řvoucí, hučící nepořádek“, abychom použili slavný popis reality Williama Jamese, ale uhýbání kolem národní suverenity, její nahlodání kousek po kousku, dokáže mnohem víc než staromódní frontální útok.

Jinými slovy, globalisté věděli, že postupné změny jsou jediným způsobem, jak dosáhnout mocenské struktury jednoho světa, která bude vládnout OTEVŘENĚ, spíše než skrývat vládu elit za tajné organizace a loutkové politiky.

Chtějí globální impérium, ve kterém se stanou neomezenými vládci. Jejich narcistická ega si nemohou pomoci, ale touží po obdivu mas, které je nenávidí.

Ale i když se postupně pohybují vpřed, vědí, že pokud budou naše svobody narušeny, veřejnost plán prohlédne a bude se bránit. Vybudovat impérium je jedna věc, udržovat ho druhá. Jak by se globalisté mohli vymanit ze svého autoritářského šatníku, odstranit individuální svobody a ovládnout svět bez povstání, které je nakonec zničí?

Takový plán může fungovat pouze tehdy, pokud lidé, pěšáci této říše, OVLÁDAJÍ své vlastní otroctví. Veřejnost by se musela přesvědčit, aby považovala otroctví za vážnou povinnost a otázku přežití nejen pro ně samotné, ale pro celý druh. Pokud se proti tomu někdo vzbouří, ostatní by ho viděli jako monstrum. Pokud by se vzepřel mocenské struktuře, ohrozil by celý kolektiv.

Tak vítězí globalisté. Nejen pro dnešek, ale navždy, protože už by nezbyl nikdo, kdo by se jim postavil.

Tento typ psychologické války jsme okusili během plandemie, kdy nám všem bylo řečeno, že virus s nepatrnou úmrtností 0,23 % bude stačit k tomu, aby zničil velkou část našich lidských práv. Naštěstí se našla dostatečně velká skupina lidí, kteří všemu vzdorovali. Jak již bylo řečeno, ve hře je mnohem větší „vyšší dobro“, které se globalisté snaží využít, totiž takzvaná „klimatická krize“.

Aby bylo jasno, existuje NULA důkazů o tom, že by klimatická krize způsobená lidskou činností vůbec existovala. Neexistují žádné jevy počasí, které by byly neobvyklé vzhledem ke klimatické historii Země.

Neexistuje žádný důkaz pro teorie „bodu zvratu“ ohledně teplot. A teploty na Zemi se za posledních 100 let zvýšily o méně než 1 °C. Oficiální teplotní záznamy sahají až do 80. let 19. století a právě tento úzký časový rámec používají OSN a vládou financovaní klimatologové jako referenční bod pro svá tvrzení.

OSN propagovala hysterii kvůli falešnému scénáři soudného dne, stejně jako WEF a WHO propagovaly hysterii a strach kvůli Covidu. A vše začalo na počátku 70. let se skupinou napojenou na OSN, Římským klubem.

Přínejmenším od roku 1972, kdy Římský klub zveřejnil článek s názvem Hranice růstu, plánují globalisté využít environmentalismus jako záminku k centralizaci. Vytvořili počítačovou studii, která měla vyvolat dojem, že pokud národy a jednotlivci neobětují svou suverenitu, přijde konec planety. Jak výhodné pro globalisty, kteří studii financovali...

O dvacet let později vydali knihu s názvem První globální revoluce. V ní konkrétně diskutují o využití globálního oteplování jako prostředku k vytvoření nadnárodní vlády:

„Hledali jsme společného nepřítele, proti kterému bychom se mohli sjednotit, přišli jsme s myšlenkou, že znečištění, hrozba globálního oteplování, nedostatek vody, hladomor a podobně by se do toho vešly. Společně a ve svých interakcích tyto jevy skutečně představují společnou hrozbu, kterým musíme všichni společně čelit. Ale nazveme-li tato nebezpečí nepřítelem, padneme do pasti, před kterou jsme varovali před zaměňováním příznaků za příčiny. Všechna tato nebezpečí jsou způsobena lidskými zásahy do přírodních procesů a lze je překonat pouze změnou postojů a chování. Takže skutečným nepřítelem je lidstvo samo.“

Tím, že učinili samotnou existenci lidstva velkou hrozbou, chtěli globalisté přimět veřejnost k myšlence udržet se na uzdě. To znamená, že veřejnost musí obětovat své svobody a podrobit se kontrole, protože věří, že lidský druh je příliš nebezpečný na to, aby umožnil svobodu.

Následující zpravodajský program australské veřejnoprávní služby byl vysílán v roce 1973, nedlouho po založení Římského klubu. Úžasně přímočaře hovoří o cílech organizace (anglicky):

Co můžeme z této mise a jejího poselství vyvodit? Globalisté chtějí především dva konkrétní výsledky:

Chtějí konec národní suverenity a konec soukromého vlastnictví prostřednictvím společensky prosazovaného minimalismu. Úplně stejné cíle, které Římský klub formuloval v 70. letech, jsou dnes hnací silou politik OSN, Světového ekonomického fóra a EU. Koncept „sdílené ekonomiky“, který Klaus Schwab a WEF často hrdě propagují, nevymysleli oni, ale Římský klub před 50 lety.

Je to sebenaplňující se proroctví: půl století stráví vymýšlením krize, strašením veřejnosti a pak nabízením samotných řešení, která se před desítkami let rozhodli prosadit.

Koneckonců, klimatická agenda nemá nic společného s ochranou životního prostředí a vše souvisí s ekonomikou. Plán začal uprostřed velmi reálné stagflační krize, ve chvíli, kdy se střední třída nejvíce obávala budoucnosti a ceny stoupaly. Tato krize nebyla způsobena nedostatkem zdrojů, ale špatným řízením finančního systému.

Římský klub je nyní pouhou skořápkou své bývalé slávy, naplněnou nafoukanými hippies, s největší pravděpodobností proto, že roli, kterou skupina dříve hrála, převzala OSN a další globalistické think-tanky.

Stín původního klubu je však všudypřítomný a jeho strategie strašení klimatickou apokalypsou se právě nyní uplatňuje, aby ospravedlnila rostoucí státní represe vůči energetice a zemědělství.

Pokud to nezastaví veřejnost, stanou se totalitní uhlíkové restrikce normou. Příští generace žijící v umělé chudobě bude odmala učena, že globalisté zachránili svět před katastrofou, která by se však ve skutečnosti nikdy nestala.

Bude jim řečeno, že zotročení lidstva je něco, na co lze být hrdí, dar, který udržuje druh naživu, a že každý, kdo toto zotročení zpochybňuje, je sobecký padouch, který usiluje o zničení planety...

ZDROJ

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda